

Václav Draxl

* 16. 1. 1874 † 3. 11. 1939

Narodil se v lednu 1874 v Pozorce na Teplicku a jako jeho otec se stal havířem. Poprvé vstupuje do dějin, když mu bylo 24 let. To zakládá historicky druhou českou veřejnou knihovnu na hornickém severu - Palackého knihovnu v Oseku. Bylo to v roce 1897. Václav Draxl se projevil jako schopný organizátor, a tak ve stejném roce jej havíři poslali do Prahy, aby je zastupoval na říšském hornickém sjezdu. Od roku 1904 pracoval v Německu, Francii a Belgii a po třech letech se vrátil do severních Čech. Při toukách světem se seznámil s anarchismem. Usadil se v Chabařovicích, kde se stal důvěrníkem Hornické federace na Ústecku. Jeho aktivity byly široké, v roce 1909 se stal šéfredaktorem Hornických listů, v jejichž redakci se seznámil s pozdějším spisovatelem Aloisem Šeflem. Oba se později stali přáteli politika Bohuslava Vrbenského. A právě z jeho podnětu byla v dubnu 1914 založena Federace českých anarchokomunistů.

Do událostí ale zasáhla válka. Václav Draxl byl v dubnu 1915 zatčen, umístěn do vazby v terezínské pevnosti a následně odsouzen za velezradu k dvaceti letům těžkého žaláře. Byl to mezi anarchisty skutečně exemplární případ, ostatní museli narukovat na vojnu nebo vyvázli jen s policejním dohledem. V Rakousku ale bylo jen máloco tak horké, jak to vypadalo, a tak už v roce 1917 byl Draxl propuštěn a odešel pracovat do wolframových dolů na Cínovci, kde se znovu potkal s redaktorem Hornických listů Aloisem Šeflem. O atmosféře posledních měsíců rakouského mocnářství svědčí, že Draxl se začal věnovat protirakouské činnosti ve spojení s českou Maffií, odbojovou organizací.

Konec války a vznik nové republiky umožnil Václavu Draxlovi rozšířit své politické působení. Byl zvolen do předsednictva ústředního Národního výboru menšinového pro severní Čechy v Duchcově, znovu začal vydávat Hornické listy a svolal sjezd Sdružení horníků. Pomáhal českému školství na severu - stál u zrodu podpůrných spolků a později řešil i stavbu českých škol. Stal se totiž poslancem Národního shromáždění a v Duchcově byl jmenován předsedou Okresní správní

Václav Draxl wurde im Januar 1874 in Pozorka bei Teplice geboren und wurde wie sein Vater Bergmann. Zuerst erschien er in der Geschichte, als er 24 Jahre alt war. Hier gründet er die historisch zweite tschechische öffentliche Bibliothek des Bergamnsnordens – die Palacký-Bibliothek in Osek. Das war im Jahre 1897. Václav Draxl offenbarte sich als fähiger Organisator, und so sendeten ihn im gleichen Jahr die Bergmänner nach Prag, damit er sie beim bergmännischen Kongreß vertritt. Seit dem Jahr 1904 arbeitete er in Deutschland, Frankreich, Belgien und nach drei Jahren kehrte er nach Nordböhmen zurück. Während seiner Wanderungen durch die Welt lernte er den Anarchismus kennen. Er ließ sich in Chabařovice nieder und wurde zum Vertrauensmann der Bergmanns-Föderation im Aussiger Gebiet. Seine Aktivitäten waren weitläufig, Im Jahre 1909 wurde er Chefredakteur des Bergmannsblattes, in dessen Redaktion er den späteren Schriftsteller Alois Šefl kennenlernte. Sie wurden später beide Freunde des Politikers Bohuslav Vrbenský. Und eben aus seinem Impuls wurde im April 1914 die Föderation der tschechischen anarchokommunisten gegründet.

In die Ereignisse griif jedoch der Krieg ein. Václav Draxl wurde 1915 verhaftet, in Arrest in die Festung Theresienstadt gebracht und folgend wegen Hochverrates zu 20 Jahren schweren Kerkers verurteilt. Das war unter den Anarchisten ein tatsächlich exemplarer Fall. Die anderen mußten zum Militär einrücken, oder kamen nur mit polizeilicher Aufsicht davon. In Österreich war etwas jedoch selten so heiß, wie es aussah, und so wurde Draxl schon im Jahr 1917 entlassen und ging in den Wolframschacht in Zinnwald arbeiten, wo er sich erneut mit dem Redakteur des Bergmannsblattes Alois Šefl traf. Über die Atmosphäre der Österreichischen Monarchie der letzten Monate bezeugt das, daß Draxl sich der antiösterreichischen Tätigkeit in Verbindung mit der tschechischen Maffia der Widerstandsfähigkeit widmete.

Das Kriegsende und die Entstehung der neuen Republik ermöglichte Václav Draxl, seinen politischen Einfluß zu erweitern. Er wurde in den Vorstand des Zentralen Volkssausschusses für Minderheiten Nordböhmens in Duchcov gewählt, er begann erneut das Bergmannsblatt

komise. Situace tehdy nebyla snadná, o čemž svědčí i dochované záznamy z jednání poslanecké sněmovny, kde v červnu 1921 poslanec Rudolf Lodgman von Auen, zvolený za takzvanou Německou volební pospolitost, a také další poslanci interpelovali tehdejšího ministra vnitra ve věci právě Václava Draxla. Okresní politická správa totiž slíbila, že v čele okresní správní komise bude Němec, ale funkcí byl prozatímně pověřen právě Draxl. Když ale provizorium trvalo déle než rok, což bylo i v rozporu s tehdy platnými zákony, německým poslancům došla trpělivost.

Jméno Václava Draxla stojí za připomenutí ještě kvůli jedné věci. Pro odlišný názor na zákon na ochranu republiky byl v roce 1923 vyloučen z České strany socialistické. Čtyři poslanci této strany, mezi nimi Draxl a Vrbenský, odmítli hlasovat ve věci zákona jednotně podle usnesení poslaneckého klubu. Vedení strany je vyloučilo a rozjelo proti nim kampaň v tisku. Draxl a Vrbenský podali na představitele strany včetně Václava Klofáče žalobu na ochranu cti kvůli rozšiřovaného hanopisu. K žádnému soudu nakonec nedošlo a čtyři rebelanti ze strany odešli. Ke cti Václava Draxla budiž podotknuto, že zatímco řada jeho nespokojených kolegů zamířila do KSČ, on sám vstoupil do sociální demokracie. Do velké politiky už se ale nepouštěl, stal se správcem dětské ozdravovny a domova hornických provizionistů v Horním Litvínově. Václav Draxl zemřel v Praze 3. listopadu 1939.

herauszugeben und rief die Tagung des Bergmannsvereins ein. Er half dem tschechischen Schulwesen des Nordens – stand bei der Entstehung des Unterstützungsvereins und er löste den Bau der tschechischen Schulen. Er wurde nämlich auch Gesandter der Nationalversammlung und in Duchcov wurde er zum Vorsitzenden der Bezirksverwaltungs – Kommission ernannt. Damals war die Situation nicht leicht, worüber auch die erhaltenen Verzeichnungen von der Verhandlung der Abgeordneten, wo im Juni 1921 der Abgeordnete Rudolf Lodgman von Auen gewählt wurde, für die sogenannte Deutsche Wahlgemeinschaft und weitere andere Gesandte (Abgeordnete) den Innenminister eben wegen der Sache Václav Draxl interpellierten. Die politische Verwaltung des Bezirkes versprach nämlich, daß vorn in der Bezirksverwaltung ein Deutscher sein wird, jeder wurde für die Funktion eben vorläufig Draxl gewählt. Als jedoch das Provisorium länger als ein Jahr dauerte, was im Zwiespalt mit den damals geltenden Gesetzen war, riss den deutschen Gesandten die Geduld.

Der Name Václav Draxl ist es wert, ihn zur Erinnerung wegen einer Sache zu erwähnen. Wegen seiner unterschiedlichen Meinung zum Gesetz zum Schutz der Republik wurde er im Jahre 1923 aus der tschechischen sozialistischen Partei ausgeschlossen. Vier Abgeordnete dieser Partei, unter ihnen Draxl und Vrbenský, lehnten in Sachen des Gesetzes einheitlich laut Beschluß des Abgeordneten-Klubs ab. Die Parteileitung schloss sie aus und startete gegen sie in der Presse eine Campagne.

Draxl und Vrbenský erhoben gegen den Vertreter der Partei incl. Václav Klofáč eine Klage zum Schutz der Achtung wegen der Verbreitung der Schmähchrift. Am Ende kam es zu keinem Gerichtsverfahren und vier Rebelanten gingen von der Partei weg. Zur Achtung Václav Draxlers sei zu erwähnen, daß während eine Reihe seiner unzufriedenen Kollegen in die KSČ (Kommunistische Partei der Tschechoslowakei) zielte, trat er selbst in die Sozialdemokratische Partei ein.

In die große Politik begab er sich nicht mehr. Er wurde Verwalter des Kindersanatoriums und des Heimes bergmännischer Provisionisten in Horní Litvínov.

Václav Draxl starb am 3. November 1939 in Prag.